

Goigs en lloança del gloriós Sant Roc

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Església de Santa Eulàlia de Mèrida
Alçada: 10

Coordenades:

Latitud: 41.36007
Longitud: 2.09896
UTM Est (X): 424635
UTM Nord (Y): 4579121

Classificació

Número de fitxa 08101 - 452
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 07/02/2018 - 01:00

Descripció

Goigs en lloança del gloriós Sant Roc, que es venera a la parroquia de Santa Eulàlia de la ciutat d'Hospitalet de Llobregat, per la seva festa del 16 d'agost, i que diuen així:

TORNADA./ Vós que sou tan bo i tan noble/ -oh, Sant Roc miraculós! -. / preserveu el nostre poble / de la pesta i mal danyós./

Déu, ja al néixer us saludava / com un do baixat del Cel:/ una creu roja us posava/ en senyal de fill fidel./ I la vostra mare, pia,/ us ensenya de petit,/lloar el Dolç nom de María, / i se us filtra a l'esperit./

Vós que/

Bé coneix la mare vostra/ que sentiü la pietat, / i la Verge, Mare nostra, / us admira la bondat./ Als vint anys, el pare i mare, / sol uds deixen, opulent/ I amb Jesús, que se us acara, / se us anava el pensament.

Vós que/

Preneu tota la riquesa/ i als pobres vau repartir./ Eixint del poble, amb destresa, / us vestiu de pelegrí./ Empreneu, content, la via, / porta en porta aneu captant. / A Toscana entreu un dia: / Pesta greu l'està aterrant./

Vós que/

D'Amor l'ànima amarada/ sou servent de l'hospital, / i la gent més apestada/ rep un raig celestial./ En Nom de Déu s'administra, / la Senyal fent de la Creu/ Pestilència no es registra: / la ciutat neta se'n veu./

Vós que/

Mes, sabent que a Romania/ fa la pesta mortaldat, / allà sou i nit i dia,/ practicant la caritat. / Només la vostra presència/ retornava la salut./ -Divinial, pura influència, / la epidèmia ha rebut! /

Vós que/

Us veieu tocat de pesta/ i fugiu per no apestar./ Mes, un gos, que fidel resta, / cada dia us porta un pa./ Un doll d'aigua cristal·lina/ trametia-us el bon Déu./ Com que l'aigua era divina / us guareix sens senyal lleu. /

Vós que/

Partiu vers la vostra terra. / Per espia fóreu pres / Amb cinc anys, sou la desferra/ d'aquell sant tan bo i després. / A la càrcer s'extingia / una vida tota Amor, / bo i lloant Déu i Maria / i Jesús Nostre Senyor. /

Vós que/

V. Ora pro nobis, Beate Rachi. / R. Ut a peste sive morbo, epidemiae liberemur./

OREMUS/ Deus, qui Beate Rochi, Confessoris tui, annua solemnitate laetificas, concede propitius, ut cujus natalitia colimus etiam acciones imitemur. Per Christum Dominum nostrum. – R. Amen. (Amb llicència eclesiàstica).

Agost del 1956. Festa de Sant Roc. Aquesta edició ha estat sufragada per una família d'Hospitalet molt devota del Sant. / Torrell de Reus, editor.

Observacions:

Partitura musicada, amb lletra de Francesc Mas i Abril i música de Samuel Mas i Badenes.

Història

(Aquesta secció està en blanc perquè s'ha de completar amb la història dels goigs)

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs

fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

GOIGS EN LLOANÇA DEL GLORIOS SANT ROC

QUE ES VENERA A LA PARRÒQUIA DE SANTA EULÀLIA
DE LA CIUTAT D'HOSPITALET DE LLOBREGAT

LA SEVA FESTA

16 D'AGOST

TORNADA

Vés que sou tan bo i tan noble
— ah, Sant Roc, miracles! —
preservec el nostre poble
de la pesta i mal d'angels.
Diu, ja al déu que salutava
com un do batxat del Cel:
una creu roja us posava
en senyal de fill fidel.
I la vostra mare, pia,
us ensenya de petita,
llorant el Dol, Nom de Maria,
i se us filtra a l'esperit.

Vés que...

Bé comit la mare vostra
que senti la pietat,
i la Verge, Mare nostra,
us admira la bondat.
Ah, vint anys, el pare i mare,
nil us deixen opulent...
I amb Jesús, que se us acara,
se us anava el pensament.

Vés que...

Preneu tota la riqueta
i als pobres que repartir.
Eixint del poble, amb pietosa,
en vestit de pelegrí,
Empenyu, comit, la via
porta en portu aneu capitant.
A l'escala entreu un dia:
Pesta greu i... a ultram.

Vés que...

D'Amor l'ànima amarcada
sou servent de l'hospital,
i la gent més apellada
en un rug celestial.
En Nom de Déu s'administra,
la Senyal font de la Creu...
Pestilència no es registra:
la ciutat neta se'n ven.

Vés que...

Mei, sabent que a Romania
fa la pesta mortaldat,
allà sou, i nit i dia,
practicant la caritat.

Només la vostra presència
retornava la salut.
— Durnal, para infelicitat,
la epidèmia ha rebut! —

Vés que...

Us veieu tocat de pesta
i l'ajup per no apèstar.
Mei, un gos, que fidel resta,
cada dia us porta un pa.
Un doll d'aigua cristallina
transmetiu, el bon Déu.
Com que l'aigua era divina
us guarixen sens senyal lleu.

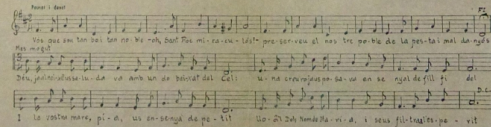
Vés que...

Partiu vers la vostra terra,
Per espas fèiem preu.
Amb cinc anys, sou la desferra
d'aquell tant tan bo i després.
A la càrter s'extingia
una vida tota Amor,
ho i lloant Déu i Maria
i Jesús Nostre Senyor.

Vés que...

Lletres: Francesc Mas i Alcega

Música: Samuel Misa i Badenes

V. Ora pro nobis, Beate Rochi.

R. Ut a peste sine morbo, epidemiae liberemur.

OREMUS

Deus, qui Beate Rochi Confessoris tui, annua solemnitate laetificas, concede propitius, ut cujus natalitia
calamus, etiam actiones interuenit. Per Christum Dominum nostrum. - R. Amen.

(CORO SACERDOTIS RESPONSORIUM)